

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2CdoR/18/2025
Identifikačné číslo spisu:	5422200484
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:5422200484.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci výkonu rozhodnutia o starostlivosti súdu o maloleté deti C. J., nar. XX. E. XXXX a U. J., nar. XX.R. XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, deti rodičov: oprávneného otca Y.ar. 08. G. XXXX, Y., Z. XXXX/XX, zastúpeného AKSK, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Nám. SNP 15, IČO: 36859711 a povinnej matky Ing. H. F., nar. XI. XXXX, okres G. F., J. č. XX, zastúpenej JUDr. Radoslavou Bencúrovou, advokátkou, so sídlom v Dolnom Kubíne, M. R. Štefánika 1840/20, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci úpravy styku s maloletými deťmi, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. DK-10Em/1/2022, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 7. mája 2025 sp. zn. 14CoE/5/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 30. októbra 2024 č.k. DK-10Em/1/2022-633 výrokom I. návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol; výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1. V odôvodnení uviedol, že bolo zistené, že styk oprávneného (otca) s maloletou C. J., nar. XX.XX.XXXX (staršou z dcér) stále prebieha na základe rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/61/2021-1085 zo 17.12.2021, právoplatného a vykonateľného dňa 17.01.2022 (exekučný titul), na základe ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletou C. V poslednom období došlo k výraznému zlepšeniu, keď zo zhodných vyjadrení rodičov na pojednávaniach dňa 25.09.2024 a dňa 30.10.2024 vyplynulo, že styk otca s týmto dieťaťom sa v poslednom období realizuje, keď riadne a v podstate bezproblémovo prebehol v termínoch 20.09.2024 až 22.09.2024, 04.10.2024 až 06.10.2024 a

18.10.2024 až 20.10.2024, pričom v prvý septembrový termín (termín 06.09.2024 až 08.09.2024) sa styk otca s maloletou C. nezrealizoval len preto, že otec si po toto dieťa neprišiel. Ďalej bolo zistené, že styk oprávneného (otca) s maloletou U. J., nar. XX.XX.XXXX (mladšou z dcér) aktuálne prebieha na základe nariadeného neodkladného opatrenia, ktoré bolo nariadené uznesením tamojšieho súdu č.k. DK-XP/XX/XXXX -454 z 29.05.2024, teda v konaní v ktorom sa na základe návrhu otca rieši zverenie oboch maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a na základe návrhu matky sa rieši zmena styku otca s maloletými deťmi. V zmysle tohto neodkladného opatrenia je otec oprávnený stretávať sa s maloletou U. každý párny piatok od 10.00 hod. do 12.00 hod. za prítomnosti matky a pracovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín na oddelení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Uvedené uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia nadobudlo vykonateľnosť dňa 15.06.2024 a právoplatnosť dňa 18.09.2024. V jeho odôvodnení bolo súdom konštatované, že styk otca s maloletou U., ktorý bol dovtedy nariadený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/61/2021-1085 zo 17.12.2021, teda v rovnakom rozsahu, v akom stále prebieha styk otca s maloletou C., nie je naďalej v takomto rozsahu udržateľný, preto bola daná naliehavá potreba zásahu súdu do takéhoto styku. Styk otca s maloletou U. aktuálne (od 15.06.2024) prebieha len v rámci nariadeného neodkladného opatrenia. Bolo zistené, že styk otca s maloletou U. sa v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia až do októbra tohto roku (s výnimkou jedného termínu dňa 09.08.2024) nerealizoval len preto, lebo otec o takýto styk s maloletou nejavil záujem (ako sa otec sám vyjadril na pojednávaní dňa 25.09.2024, takéhoto styku s maloletou U. sa on zúčastňovať nebude, nakoľko je pre maloletú len stresujúci a navyiac je v nevyhovujúcom priestore). Od októbra tohto roku sa však tieto styky v termínoch 04.10.2024 a 08.10.2024 riadne zrealizovali, pretože otec sa takéhoto styku zúčastnil.

1.2. S poukazom na zistené skutočnosti a ustanovenie § 377 ods. 1 CMP súd návrh oprávneného (otca) na nariadenie výkonu rozhodnutia ako nedôvodný zamietol, nakoľko bolo preukázané, že styk otca s oboma maloletými deťmi sa v súčasnosti riadne realizuje, teda riadne prebieha styk otca ako s maloletou C. v zmysle rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/61/2021-1085 zo 17.12.2021, tak aj styk otca s maloletou U. v zmysle neodkladného opatrenia nariadeného uznesením tamojšieho súdu č.k. DK-2P/62/2022-454 z 29.05.2024. V danom prípade neboli dané dôvody na nariadenie výkonu rozhodnutia, lebo nemožno konštatovať, že by povinná (matka) dobrovoľne neplnila, čo jej ukladajú vyššie uvedené exekučné tituly, pretože styk otca s maloletými deťmi sa v súčasnosti riadne realizuje. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Na odvolanie otca Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) uznesením zo 07. mája 2025 sp. zn. 14CoE/5/2025 napadnuté uznesenie potvrdil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť konštatoval správnosť dôvodov súdu prvej inštancie s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP), pričom s ohľadom na podstatu odvolacej argumentácie i iné tvrdenia účastníkov konania pripojil ďalšie dôvody. V danom prípade, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v čase vydania odvolaním napadnutého rozhodnutia, bolo možné konštatovať, že neboli naplnené zákonné predpoklady na nariadenie výkonu rozhodnutia, t. j. nebolo preukázané, že by povinná v čase rozhodovania súdu neplnila povinnosť uloženú exekučným titulom dobrovoľne, že by marila styk oprávneného s maloletými deťmi, prípadne by bola sama príčinou nesplnenia povinnosti. Medzi rodičmi maloletých detí nebolo sporné, že sa styk oprávneného s maloletou C. realizuje. Pokiaľ ide o styk oprávneného s maloletou U., tento sa realizuje len čiastočne, avšak je to práve oprávnený, ktorý vytvára prekážku obnovenia svojho vzťahu k maloletej, nakoľko možnosť styku s maloletou nevyužíva pravidelne (zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že oprávnený uviedol, že sa takto upraveného styku nebude zúčastňovať z dôvodu, že takýto styk /len dve hodiny za prítomnosti matky a pracovníka úradu práce/ maloletú len stresuje). Povinná v rámci odvolacieho konania uviedla konkrétne dátumy nerealizovania styku oprávneného s maloletou U., ktoré oprávnený žiadnym spôsobom nerozporoval. Odvolací súd zdôraznil, že sám oprávnený opakovane v rámci odvolacieho konania potvrdil realizáciu styku s maloletou U. v zmysle exekučného titulu, uvádzajúc: „Napriek tomu je však jeho styk s maloletou U. realizovaný len v rozsahu neodkladného opatrenia, teda nie je realizovaný v

celom rozsahu.", ako i to, že: „S maloletými deťmi sa stretáva minimálne, a to len v rámci nastavenej súdnej úpravy stretávania.". Pokiaľ sa kolízny opatrovník stotožnil s odvolaním oprávneného, navrhujúc nariadenie výkonu rozhodnutia/rozhodnutí, dôvodiac, že styk oprávneného s maloletou U. sa realizuje v skrátenej dobe, pretože povinná maloletú neprivádza na stretnutie načas, odvolací súd zdôraznil, že v žiadnom prípade nie je možné považovať každé nerealizovanie styku oprávneného rodiča s maloletým dieťaťom, prípadne i občasné skrátenie (predĺženie) rozsahu styku s maloletým dieťaťom, za spôsobilé byť podkladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletého dieťaťa, nakoľko je potrebné skúmať dôvod, pre ktorý sa styk realizoval v kratšom časovom rozpätí, ako sa mal v zmysle exekučného titulu, či sa jedná o dôvod, ktorý povinný rodič mohol ovplyvniť, alebo zaň dokonca nesie zodpovednosť, t. j. vedome a zámerne nespĺnil to, čo mu ukladá exekučný titul. K argumentácii oprávneného v odvolaní a nasledujúcich vyjadreniach, zvýrazňujúcej odmietavé stanovisko povinnej k náhradným termínom za nezrealizované stretnutia, k jeho návrhom na realizáciu styku v inom prostredí alebo v inom rozsahu, čo uviedol aj kolízny opatrovník vo svojich vyjadreniach v rámci odvolacieho konania, odvolací súd pripomenul, že vo vykonávacom konaní - ako je to v tejto veci, výsledkom má byť splnenie povinnosti určenej vykonateľným exekučným titulom buď dobrovoľne alebo nútenou formou, nie ochota matky spolupracovať s oprávneným. Odvolací súd nehodnotil potencionálny (pozitívny) dopad spolupráce povinnej, ale i oprávneného na celkovú situáciu a vzťahy v rodine. Zdôraznil, že označené exekučné tituly rovnako neobsahujú povinnosť povinnej, umožniť oprávnenému náhradné termíny stretnutí s maloletými deťmi pre prípad, že jeho styk upravený týmito rozhodnutiami realizovaný nebude. Podľa zistení odvolacieho súdu uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. DK-2P/62/2022-454 z 29.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 14CoP/161/2024 z 10.09.2024 neuložilo povinnej povinnosť vo vzťahu k maloletej U. byť súčinnou pri styku maloletej s oprávneným, či povinnosť maloletú sa styk s oprávneným riadne pripraviť. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal otec (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť a dôvodnosť vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3.1. Prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP a porušenie práva na spravodlivý proces videl oprávnený v tom, že napriek tomu, že styk maloletých detí s ním neprebíhal cca 2 roky, po celú tú dobu od začatia konania o výkon rozhodnutia, upravujúceho styk maloletých detí s otcom, súd nenariadil výkon predmetného rozhodnutia. Súdnepožadoval preukázanie matkou uvádzaných dôvodov neuskutočnenia stretnutí, ani ju nevyzval aby uviedla, akým spôsobom maloleté deti pripravuje, motivuje k stretávaniu s otcom; matke neuložil žiadne opatrenia podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 207/2016, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, aby zabezpečil výkon rozhodnutia ohľadom maloletých detí. Vo veci zároveň rozhodol v rozpore s § 377 ods. 1 CMP po uplynutí lehoty viac ako šesť mesiacov od začatia konania (prvýkrát odvolacím súdom zrušeným uznesením zo dňa 3.7.2023, druhýkrát uznesením zo dňa 30.10.2024). V predmetnom prípade okresný súd nepostupoval zákonným spôsobom tak, aby bol dosiahnutý výkon rozhodnutia, zabezpečená ochrana práv maloletých detí a otca. Predmetným nedostatkom zákonného postupu okresného súdu došlo k porušeniu práva otca na spravodlivý proces. Odvolací súd potvrdil postup okresného súdu, pričom s odvolacou argumentáciou sa nevysporiadal. V zásade tiež neriešil ani namietanú otázku nespĺnenia povinnosti matky pripravovať obe maloleté deti na styk s otcom.

3.2. Za právne otázky, od ktorých vyriešenia záviselo uznesenie odvolacieho súdu, ktoré neboli v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešené a ktoré boli odvolacím súdom právne posúdené nesprávne, považoval:

a) V prípade ak po právoplatnosti rozhodnutia o úprave styku s maloletými deťmi dôjde k vydaniu neodkladného opatrenia o úprave tohto styku je nevyhnutné, aby bolo osobitným výrokom v neodkladnom opatrení rozhodnuté o zmene tohto právoplatného rozhodnutia alebo neodkladné opatrenie automaticky mení predchádzajúce právoplatné rozhodnutie v otázke styku aj keď s ním nastavenou

úpravou styku nekoliduje? Platí úprava styku daná nezmeneným právoplatným rozhodnutím a zároveň aj tá stanovená neodkladným opatrením ak vedľa seba dokážu obstáť ?,

b) Je potrebné, aby bola povinnosť matky pripraviť dieťa na styk s otcom a poskytnúť v súvislosti s realizáciou styku potrebnú súčinnosť výslovne uvedená vo výroku rozhodnutia ktorým sa upravuje styk otca s maloletým dieťaťom, aby mohla byť predmetom výkonu rozhodnutia, alebo táto povinnosť implicitne vyplýva z povinnosti matky styk otca a maloletého dieťaťa upravený právoplatným rozhodnutím súdu umožniť, a teda skúmanie prípravy dieťaťa na styk a súčinnosť matky je predmetom skúmania v rámci konania o výkone rozhodnutia aj keď výslovne nevyplyva z výroku rozhodnutia o úprave styku (exekučného titulu)?

c) Je súd v rámci konania o výkone rozhodnutia podľa štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku s poukazom na ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 207/2016 v rámci realizácie opatrení oprávnený ukladať povinnej strane povinnosti? Aké opatrenia, resp. aké povinnosti môže súd v rámci konania o výkone rozhodnutia podľa štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku povinnej strane uložiť ?

d) Aký má byť postup súdu v rámci konania o výkone rozhodnutia podľa štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku pred nariadením výkonu rozhodnutia? Je daná hranica pre dĺžku mediačnej (zmierovacej) fázy, predchádzajúcej nariadeniu výkonu rozhodnutia po ktorej neúspešnom uplynutí je nevyhnutné pristúpiť k nariadeniu výkonu rozhodnutia? Môže takáto mediačná fáza svojim trvaním presahovať lehotu šiestich mesiacov od začiatku konania o výkone rozhodnutia, stanovenú ust. § 377 ods. 1 CMP pre rozhodnutie súdu o nariadení výkonu rozhodnutia alebo o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia ?

Dovolateľ záverom poukázal na to, že aj po vydaní napádaného uznesenia, na strane matky pretrváva nedodržiavanie povinností plynúcich z exekučného titulu.

4. Matka vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že ústavný súd na základe sťažnosti oprávneného skúmal postup súdov predmetnej veci a neboli konštatované priťahy v konaní. Rovnako namietaná vyhláška ministerstva spravodlivosti sa vzťahuje na postup súdu po nariadení výkonu rozhodnutia. Právny názor oprávneného na uplatniteľnosť pôvodného rozsudku popri neodkladnom opatrení, pokiaľ ide o mal. Ellu, nepovažovala za správny. Navrhla preto, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa stotožňuje s dovolaním otca proti uzneseniu odvolacieho súdu a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň zdôraznil, že styk s biologickým otcom neprebieha.

6. Dovolanie sa v danom prípade týkalo výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, ktoré je od 01. júla 2016 upravené v Civilnom mimosporovom poriadku. Vzájomný vzťah medzi Civilným mimosporovým poriadkom (ďalej v texte len „CMP“) a Civilným sporovým poriadkom (ďalej len „CSP“) je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v ustanoveniach § 76 a § 77 obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní „neustanovuje inak“, ak ide o prípustnosť dovolania vo veci výkonu rozhodnutia, týkajúceho sa maloletých detí; prípustnosť dovolania oprávneného rodiča bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana (účastník konania) zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

8. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces (§ 420 CSP).

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní.

10. Dovolateľ uplatnil dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP, ktorý odôvodnil tým, že napriek tomu, že styk maloletých detí s ním neprebíhal cca 2 roky, po celú tú dobu od začatia konania o výkon rozhodnutia, upravujúceho ich styk s otcom, súd výkon predmetného rozhodnutia nenariadil. Súd nepožadoval preukázanie matkou uvádzaných dôvodov neuskutočnenia stretnutí, ani ju nevyzval, aby uviedla, akým spôsobom maloleté deti pripravuje, motivuje k stretávaniu s otcom; matke neuložil žiadne opatrenia podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 207/2016, za účelom zabezpečenia výkonu rozhodnutia ohľadom maloletých detí. Vo veci zároveň rozhodol v rozpore s § 377 ods. 1 CMP po uplynutí lehoty viac ako šesť mesiacov od začatia konania. Odvolací súd potvrdil postup okresného súdu a s jeho odvolacou argumentáciou sa nevysporiadal. Dovolací súd preto skúmal existenciu tzv. vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Ak totiž dovolanie z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 CSP smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej z vád uvedených v tomto ustanovení (spôsobujúcich tzv. zmätočnosť rozhodnutia), neznamená len splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zakladá bez ďalšieho aj jeho dôvodnosť.

11. Hlavnými znakmi, charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

12. Dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou nepreskúmateľnosti odôvodnenia, keďže podľa názoru dovolateľa sa odvolací súd nevysporiadal s jeho odvolacou argumentáciou. Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu spĺňa podľa názoru dovolacieho súdu všetky zákonné kritériá v zmysle ustanovenia § 393 CSP. V reakcii na dovolacie argumenty dovolateľa dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodní objektívne uspokojivým spôsobom, pričom to nie je tento prípad. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné, alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05). Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06).

13. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP, pričom sa v napadnutom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, na ktoré v podrobnostiach odkázal (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Je zrejmé, že prvoinštančným súdom obstarané skutkové zistenia a ich právne posúdenie považoval za natoľko správne, že ich nepotreboval nijako korigovať. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov (odvolacieho a prvoinštančného), chápaných v ich

organickej (kompletizujúcej) jednote (viď rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Odvolací súd odôvodnil potvrdzujúci výrok svojho rozhodnutia spôsobom zodpovedajúcim zákonu. V dôvodoch svojho rozhodnutia uvádza, ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, obsah odvolania otca, vyjadrenie kolízneho opatrovníka i ďalšie vyjadrenie otca, zhrnutie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, jasne a zrozumiteľne vysvetľuje, prečo rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, k čomu na zdôraznenie jeho správnosti doplnia aj ďalšie dôvody, najmä v reakcii a za účelom vysporiadania sa s podstatnými odvolacími námietkami. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva nepresvedčivosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd sa vysporiadal vo svojom odôvodnení (bod 26.) so všetkými podstatnými námietkami otca vznesenými v zásadnej časti aj v dovolaní, aj pokiaľ ide záver, že pri maloletej U. je rozhodným iba rozhodnutie o neodkladnom opatrení.

14. Súd prvej inštancie i odvolací súd sa podrobne a dôsledne vysporiadali s jednotlivými podmienkami, ktoré nariadenie výkonu rozhodnutia požaduje. Pokiaľ dovolateľ namietal, že súd vyššie dva roky nekonal, neukladal matke povinnosti, resp. zmeškal zákonnú lehotu, aj v prípade, že by šlo o námietku preukázanú, nie je pre dovolacie konanie relevantná nakoľko, ide vo svojej podstate o prieťah v konaní a kasačné rozhodnutie v dovolacom konaní nie je nástrojom na jeho odstránenie, nepredstavuje totiž vadu zmatečnosti v zmysle ustanovenia § 420 CSP. Zároveň vrátenie veci súdu prvej inštancie, ktorého sa otec domáha, by tento údajný procesný nedostatok nezvrátilo, naopak došlo by ešte k ďalšiemu zdržaniu. Napokon v tejto súvislosti sa dovolateľ obrátil i na ústavný súd, ktorý o prieťahoch v konaní vykonávacieho súdu rozhodol. Pokiaľ ide o údajný postup v rozpore s §10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z.z., toto ustanovenie upravuje postup pri samotnom výkone rozhodnutia, keď už reálne prebieha, teda muselo dôjsť už k jeho nariadeniu, čo však v súdnej veci nenastalo, a preto je táto námietka neopodstatnená.

15. Dovolací súd už len poznamenáva, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). To sa týka aj údajných námietok k tomu, že styk s otcom neprebíha (čo tvrdí aj kolízny opatrovník), pričom skutkový stav zistený súdmi nižších inštancií - pre dovolací súd záväzný, je s týmito námietkami dovolateľa v rozpore. Ako odvolací súd účastníkov konania upozornil, v prípade nerešpektovania súdnych rozhodnutí, môže v budúcnosti k výkonu rozhodnutia pristúpiť.

16. Dovolací súd ďalej poznamenáva, že prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nezakladá skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočíva na nesprávnych právnych záveroch, nakoľko nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP (porov. R 24/2017). Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/170/2014). Skutočnosť, že dovolateľ má odlišný právny názor než konajúce súdy, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ním tvrdenú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd v snahe autenticky porozumieť textu dovolania ako celku (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 15/2021 z 25. mája 2021 alebo jeho nález sp. zn. I. ÚS 336/2019 z 09. júna

2020) sa zaoberal aj celkovým postupom odvolacieho súdu pokiaľ išlo o hodnotenie skutkových zistení a potrebu dokazovania a nezistil porušenie procesných pravidiel CSP v odvolacom konaní, ktoré by mohlo mať za následok prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

17. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd uzatvára, že dovolateľ neopodstatnene namietal dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP.

18. Dovolateľ ďalej vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Aby na základe dovolania, podaného podľa tohto ustanovenia, mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP (porovnaj 2 Cdo 203/2016, 6 Cdo 113/2017, 7 Cdo 95/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť, len ak sú splnené uvedené predpoklady (po prijatí záveru o prípustnosti dovolania). Aj právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP, podobne ako predchádzajúca právna úprava, totiž dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

18.1. So zreteľom na dovoláciu argumentáciu otca, osobitne pre daný prípad je potrebné zdôrazniť, že otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť výlučne (iba tá) právna otázka, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil svoje rozhodnutie.

19. Otec označil v dovolaní viacero sporných otázok, ktoré podľa jeho názoru boli zo strany dovolacieho súdu nesprávne právne posúdené.

20. Prvou otázkou dovolateľ namietal, či po vydaní neodkladného opatrenia o úprave styku s maloletou (v danom prípade sa týka dcéry U.) ostáva v platnosti pôvodný rozsudok o úprave styku, keď v neodkladnom opatrení nebolo uvedené, že mení, prípadne ruší alebo nahrádza pôvodný rozsudok. Keďže táto otázka sa zameriava na podstatnú otázku konania o výkon a to, ktoré rozhodnutie je vlastne exekučným titulom, pokiaľ ide o maloletú U., je možné pripustiť, že napĺňa podmienky prípustnosti v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

20.1. Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ odvolací súd považoval za exekučný titul len uznesenie o neodkladnom opatrení, posúdil túto otázku správne. Podstatou neodkladného opatrenia (nielen v rodinných veciach) je potreba bezodkladne upraviť pomery (v danom prípade pri styku s maloletou U.), k čomu pristúpil súd z dôvodu, že styk podľa pôvodného rozsudku vôbec nefungoval, maloletá ho odmietala a bolo namieste urobiť kroky k náprave situácie - odmietania otca, regulovaným stykom na pôde kolízneho opatrovníka. Zároveň bolo začaté, dokonca na návrh otca, aj meritórne konanie o úprave styku, ktorého výsledkom by mala byť zmena pôvodného rozsudku. V takomto prípade ide o neodkladné opatrenie nariadené v konaní, ktoré by platilo iba do skončenia konania vo veci samej. Rozsudok môže byť zmenený iba rozsudkom (§ 26 Zákona o rodine), uznesenie o neodkladnom opatrení je len dočasnou úpravou styku otca s maloletou, vo svojej podstate ho dočasne nahrádza, ale nie je jeho trvalou zmenou. Nie je teda nevyhnuté, aby bol vo výrokovej časti uznesenia o neodkladnom opatrení uvedený jeho vzťah k pôvodnému rozsudku vo veci samej. Napokon v odôvodnení uznesenia o neodkladnom opatrení je jasne uvedené, že styk podľa pôvodného rozsudku pri mal. U. vôbec nefunguje a je potrebné ho upraviť neodkladným opatrením. Už v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 595/2024 na túto skutočnosť upozornil otec i ústavný súd.

20.2. Pokiaľ dovolateľ položil otázku, či má v zmysle exekučného titulu (neodkladné opatrenie) matka

maloletú na styk riadne pripraviť, podľa dovolacieho súdu v danom prípade nejde o podstatnú otázku, spôsobilú zmeniť meritórne rozhodnutie vo veci, lebo na tomto závere nebolo napadnuté rozhodnutie založené. Ako správne uvádza odvolací súd, exekučný titul takúto povinnosť neobsahuje, a preto jej výkonu sa dovolateľ nemôže domáhať. Predmetom konania o výkone rozhodnutia, môžu byť iba povinnosti, ktoré exekučný titul ukladá. Povinnosť dieťa riadne pripraviť na styk, býva bežne súčasťou meritórnych rozhodnutí o úprave styku, kde je jasne vyjadrená a práve v začatom konaní je priestor, aby sa takéhoto doplnenia dovolateľ domáhal.

20.3. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, pokiaľ išlo o záver odvolacieho súdu, že pre styk v mal. U. platí výhradne iba rozhodnutie o neodkladnom opatrení a ohľadom uloženia povinnosti matke na styk mal. deti riadne pripraviť, je dovolanie nedôvodné.

21. Pokiaľ išlo o otázky, ktoré označil dovolateľ pod bodmi č. 3. (uloženie povinností §10 ods. 1 vyhlášky č. 207/2016 Z.z. a 4. (postup súdu pokiaľ išlo o tzv. mediačnú fázu), na riešení týchto otázok nebolo napadnuté rozhodnuté rozhodnutie založené, nakoľko v oboch prípadoch ide o situácie, ku ktorým dochádza až po nariadení výkonu rozhodnutia, pričom v tomto prípade k nariadeniu výkonu rozhodnutia nedošlo, resp. bolo napadnutým rozhodnutím zamietnuté. Dovolacia argumentácia dovolateľa tak nezodpovedá požiadavkám stanoveným v § 421 ods. 1 v spojení s § 431 až 435 CSP, pretože jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom neuviedol (konkrétne) právnu otázku, na ktorej odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

22. Dovolací súd konštatuje, že dovolanie v časti namietajúcej nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP je čiastočne prípustné, ale nie je dôvodné a vo zvyšku nie je prípustné a v časti namietajúcej vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP nie je prípustné. Vzhľadom na uvedené dovolanie ako celok uznesením zamietol (§ 448 CSP).

23. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania je založené na ustanovení § 52 CMP.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.